

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník - roč. V. 1972 - č.9.

Vysoké n. Jiz. 30.srpen 1972.

Sklizen obilí dříve
a nyní.

Po svátku Maří Magdalény a hlavně kolem vysocké pouti začaly se objevovat panáky žita a začala žatva téměř jediného chlebového obilí zde na Vysocku a jeho nejbližším okolí. Žně začínaly tehdy, když jakost zrna byla ve voskové zralosti. Začínalo se proto dříve, aby při ručním kosení, odebírání a panákování nedocházelo uderu kosy a další manipulaci k výdralu zrna. Obilí se stavělo nejprve do mandel a později jenom do panáků, které podle počasí musely buď týden, 14 dní nebo i déle stát, aby zrno ve slámě došlo / ztvrdlo / a mohlo se svézt do stodol. Obdobná technologie sklizně byla i u ostatního obilí. Když náhodou na Maří Magdalénu přšelo, byla naděje / podle pranostiky / že vzrosteu mandele, méně už dobře udělané panáky. Když opravdu uhodil nečas, musely se před svozením sundat čepce z panáků a snopy rozebrat, aby zrní nebo vzkličené obilí uschlo, protože ve stodole, třeba i roubené, by se obilí pařilo, plesnivělo a špatně v zimě mlátilo. Tato sklizeň si vyžadovala mnoho pracovních sil, které postupná kolektivizace zemědělství neměla, a proto bylo nutné hledat nové metody práce a nové technologie sklizně. Po ručním kosení a odebírání nastoupily potahové sekačky, koňské vazače, které později vystřídaly traktory a od roku 1955 se už na Starovesku poprvé objevily sovětské obilní kombajny. Sklizen obilí kombajny vyžaduje obilí zralejší, proto pozdější začátek žní. U nás v horách v září, když přijdou chladna z rána, silné rosy, mlhy a deště, bývá i sklizené obilí vlhčí a mokré, a tak bylo nutné vybudovat nové sklady, kde se obilí mnohokrát přehazovalo, aby se nezkažilo a v nedaleké minulosti se sušilo na vozových sušičkách, ale bylo potřeba stále mnoho těžké ruční dřiny.

Proto statek po svém založení v roce 1964 vystavěl novou halu s mechanizovanou sušilkou a sklady. Ještě před 6 léty byl to šlágr doby, bohužel dnes už zdaleka nestačí k tomu, co bychom rádi všechno sušily. Statek sám sklízí obilí ze 460 ha, to je asi 13 - 14 tisíc metrů surového obilí, které po vyčištění a vysušení dává sklizen 11.000 q skladovatelného a prodejného obilí. Když je počasí vlhčí, musí se obilí sušit 2x - 3x po sobě, a tak si představte, že přesousíme každoročně 25 - 30 tisíc metrů obilí. Většinou sami vidíte nebo slyšíte, že v době žní naše poskliznová linka ve Vysokém jede na tři směny, ve dne, v noci, v neděli a svátek, bez přestání nejméně dva měsíce, jen aby se sklizené obilí vyčistilo a vysušilo. Dnes, kdy náš spotřebitel má k dispozici dost jakéhokoli pečiva, těžko uvěřit, že ještě za první republiky a ve válce málokdo zde v horách se podle chuti mohl najíst pekařských a jiných výrobků. Dojídal se kyselem, ka-fem a bramborami se zelím. Dneska, kdy spotřeba obilí prudce stoupla jak pro lidi, tak i pro dobytek, drůbež a vepře, snaží se naše zemědělství zvýšenou výrobu zajistit pomocí vyšších dávek strojních hnojiv, užívání hebricidů / postřiků / a pěstováním nových vy-konných odrůd obilí. Za posledních dvacet let výroba obilí u nás v republice stoupla téměř o 100 % a výrobu zajišťuje jenom 10-15 % dřívějšího stavu zemědělských pracovníků. Dříve žně s mlácením se dělaly mnohde až do jara a dnes ani naši zaměstnanci často nevědí, jak žně vypadají. Na našem statku pracují ve sklizni obilí průměrně 2 kombajny se svozovou četou zrna. Poskliznová uprava vyžaduje 6 - 7 lidí v celodenním a nočním

provozu a sběr slámy dělají samosběrací vozy do stohů. Když je slámy více a nepotřebujeme ji, tak se rozbije přímo na poli a zaorá. Sláma se dneska na statku nekrmí. V budoucnu možná, že bude zchutňována s dalšími ještě málo dostupnými komponenty a bude krmena v sezónách při pasení, kdy dobytek má přebytek bílkovin.

Josef Soukup
ředitel Státního statku.

Pionýrský tábor u hradu Kostí.

Pionýrská skupina Jizera z Jablonce n. Jizerou a Větrov z Vysokého n. Jiz. navštívila sedmidenní pionýrský tábor, který nám zapůjčila PO Přepere. Tábor byl umístěn blízko hradu Kostí. Krajina tu byla krásná.

Dne 22. července odjelo z Vysokého n. Jiz. 35 účastníků tábora. V táboře čekali pionýři a jejich vedoucí na náš příchod. Uvítali nás, vedoucí seznámili s táborem a odejeli. V táboře bylo 17 malých stanů a jeden velký. Byli jsme rozděleni do oddílů a určeni nám služby. Bodovala se aktivita oddílů a uklid stanů. Odpoledne jsme chodili na výlety, byli jsme na hradu Kostí, v Sobotce, na Humprechtu, u Ploskotského mlýna a v Branžeži. Vedoucí pro nás vymysleli malou brannou hru, v níž byl hod granátem, určování azimutu, střelba ze vzduchovky, luštění tajného písma a morseovky, určení pěti druhů nerostů a rostlin. Nejlepší byli odměněni.

Navštívili nás i členové expedice "Romania 71". Vypravovali nám různé příhody a promítli filmy. Beseda byla zajímavá. Také mezi nás přišli pracovníci první pomoci. Ukázali nám různé druhy obvazů a ošetřování.

Předposlední den se každý oddíl připravoval na táborák, který začínal asi od půl deváté a končil ve 22 hodin. Každý měl za úkol připravit si program a nějakou masku. Před večerí byl rej masek. Potom hlavní vedoucí odměnili nejlepší a nejaktivnější pionýry.

Poslední den pobytu všichni měli plné ruce práce, připravovali se k odjezdu. Vystřídali nás pionýři ze Semil a my jsme odjeli. Každý litoval, že tábor netrval 14 dní.

Daniela Kuthanová
členka táborové rady.

Jak jste již byli informováni denním tiskem, rádiem a televizí pojedete se v Krkonoších ve dnech 11. až 16. září v Krkonoších šesti denní motocyklová soutěž. Většina tratí jest na semilském okrese. Přes naše město pojedete se třetí a čtvrtá etapa, to jest 13. a 14. září, vždy dvě kola. 13. září přijedou závodníci do Vysokého po silnici od Hradské. Předpokládáný průjezd prvního kola asi od 7,40 hodin, druhého pak asi od 11,30 hodin. Dne 14. září se jede obráceným směrem. Příjezd do Vysokého od Tříče asi v 7,30 hodin a 11,30 hodin. Ve Vysokém je průjezdní kontrola. Uvedené časy jsou přibližné. V tyto dny se předpokládá zvýšený provoz na všech přístupových silnicích. Obracíme se proto na všechny naše občany a žádáme: dodržujte všechny pokyny pořadatelů, veřejné bezpečnosti, nepřecházejte vozovku, nenechávejte děti bez dozoru, aby se nestalo nějaké neštěstí. Zvláště uděti jest toto zapotřebí, poněvadž dítě bez dozoru může vběhnout před závodníka a neštěstí je tady. Uvědomte si, že pojedete kolem 360 závodníků v krátkých odstupech. Musí být proto zvýšená opatrnost. Při každé mezinárodní soutěži, tak i letos přijede k nám mnoho zahraničních turistů. Upravte proto prostranství kolem svých domů, udržujte čistotu na veřejných prostranstvích. Udělejte vše pro tu nejlepší propagaci svého města. Věříme, že při pochopení a dobré vůli nás všech jest toto splnitelné.

Sternádek a japonský magnetismus.

Před několika týdny obdrželi manželé Strnádkovi zásilku od svého zetě, takový malý balíček, kde v přiloženém dopise bylo krátké sdělení: "Dědo a babičko, posílám Vám

poslední lékařský div světa. Vykážete se na všechny Vaše bylinky a noste na levé ruce a vůbec nikdy nesundávejte japonský zázrak magnetický náramek. Není to z Japonska, u nás to už také vyrábějí a je to mnohem levnější, než od Japonců. Dožijete se vysokého věku, nic Vás nebude bolet, já znám jednu pražskou doktorku, která to z ruky nesundá a jen kveste, Machče a děti Vás moc pozdravujou. Vaši z Tatobit".

Strnádek kroutil nad dopisem hlavou, jeho žena četla dopis dvakrát a hned si nasadili "ten světový zázrak" na levé ruce. Tak asi po čtrnácti dnech přišel k Strnádkovi mladý hubený a stále postonávající místní řídící učitel a protože věděl o Strnádkovi, že po svém tátovi rozumí bylinkám a je takovým vesnickým felčarem, všiml si nejdříve náramku u obou manželů a ptal se zvědavě, jak jim oběma náramky pomáhají, že by si ho také koupil. A tu náš starý soused spustil:

"Tak pane učitel, nejdříve si poseďnou, aby nám spani nevodnesli, tejdě mě kale poslouchaj co jim řeknu na mou duši, ale vod serce. Náramek sem eště z ruky nesundal a moje máma taky ne. Moje stará říká, že už ji tak moc nebolej nohy, protože vona taky tejdě miň chodí a že ten magnetismus má velké vliu na její řeči, protože tejdě hubu vod rána nezaurea vono stačilo dyš hovořila bez toho náramku a napoudala toho habaděj. Voni mně ty regma taky krapet polevily, ale to je tím, že je tak pěkný počasí, ale zase mám po tom náramku věci žízen. Já do sebe tejdě herknu tři pivišata za čtvrt hodiny a dříu sem pocučával jeno pivo štvrt hodiny. Vono to možná bude taky tím horkem a né tím náramkem. Tak pane učitel počkej eště asi měsíc a my s mámou jim pak řekneme jak se ten maknetismus na nás projevuje. Žaná chtivost po ženscky v náramku neni a máma taky nepozoruje chtivost, jako před dvaceti rokama. Tak na tohle to teda určité nebude.

Ale já vim co jich sužuje. Voni týhle hamrhojdy jak říkaj dochoři a jak my říkáme zlatá žíla, sou přenekalá nemoc. Já vim, že voni tím tůze terpěj a tak jim poraďim, nadloubat ze starých dubů kůru, pěkně uvařit, dát do umejvadla a zadek pěkně pokoupat v tý dubový vodě. Když to budou dělat každej den, tak se jim strašně uleví a k tomu nepotřebujou náramek, protože von by ani kale na zadek nešel přidělat. A to když už jako sme v tý my medicíně, tak si pišou, že na všechny záněty vod zubu počínaje, je heřmáněk a šalvěj. Kdyby jich bolel žaludek a píchlo ch půli, tak si vařej každej den ráno na hlavu dovej žaludek řepiček. A kdyby nemohli dlouho usnout, chraň jich pámbu vařit si makovinu, jako prej to daly tamle za vodou dětem, aby spaly. Voni teda děti po tom vodvaru makoviny spaly, protože voni tí domácí kalci daly s těma stavama v noci kravál, děti řvaly a tak po makovině prej spaly jako buci. No jó, ale voni potom taky pěkně belbly a na takový vesnici bejvalo takovejch přitroublejch mnoho. Voni se dříu makovice zahazovaly, ale tejdě se z nich dělá tohleto opijum a to nemůž zdravý pro nikoho. To voni taky dříu, dyš si něhdo vrazil rezavej řebík do ruky nebo do nohy, tak říkali hned to počurat, ale von vobyčejnej jitrocel je lepší.

Vono v těch starejch mnišskejch receptu je strašně belbosti, jako třeba usušený roztlučený mouchy, na vouteřený rány pavučiny a pak eště za mýho mládí na záškert, na kerej se moc umíralo se dávala pít petrolka. Tot se rozumí, že děti umíraly s petročkou i bez petrolky. To zas na Vysokým byl jeden policajt, kerej dyš ho chytlo regma, tak šel nohu do mraveniště anebo se nechal poštipat vod vos. Na tom možná něco bude, protože voni fčelaři vopraudu nevědi co je regma. A potom pane učitel, jedi hodně mnoho česneku, kerej léčí devatero nemocí, pijou lípovej čaj a v zimě zase šipkovej, na žaludek je dobrý si naterhat borůvek v háji a vona zkrátka neni bylinka, kerá by neměla náky to kouzlo a moc ch sobě".

Mladý učitel psal rady starého Sternádky, který mu nakonec řekl: "A kdyby jim to všechno na ten zadek nepomohlo, tak já jim teda ten maknetickéj náramek popučim, ale musím poštudýrovat, jak by si ho asi k těm hamrhojdum pověsili".

Jos. Ďoubalík.

Léto budiž pochváleno!

Tak praví Šrámek v jednom ze svých krásných děl. Myslím, že tak cítíme i my, kteří tímto výrokem léto vítáme a se smutkem v srdci se s ním loučíme.

Léto je tady nádherné i když je poměrně krátké. Všichni se na jeho příchod těšíme. Přináší kouzelnou dobu dovolených. Ti šťastní ji prožijí u moře, jiní v lesích, u vo-

dy, v horách i jinak, aby se s čerstvými silami vrátili ke své práci.

Ale dovolená strávená u nás je také krásná. Vždyť naše město i jeho široké okolí je vyhledávaným místem odpočinku lidmi z celé naší republiky. Vysoké má nádherné okolí. Mnoho půvabných zákoutí a míst. Jistě za celé léto ani nestačíme všechna pro-
jít.

K procházkám po okolí patří i vyhlídky na naše hory. Myslím, že jedna z nejkrásnějších je za zotavovnou Větrov. Jistě to tam všichni znáte. Je jenom smutné, že procházka začíná tak, jak si ji málokterý milovník přírody představuje. Hned za vraty zotavovny bují koňský štovík a podél celé zahrady různý zelený porost. Meze na druhé straně cesty jsou porostlé pestrou přírodní květenou, která tvoří krásný pestrý rámeček téměř celé cesty až k vykácenému a znova osázenému státnímu lesu. V létě je tato květena docela krásná. Hýří hlavně fialovou a žlutou barvou, ale smutný pohled skýtá, když odumírá.

Já jako každý starý člověk "mudruju" a myslím, že snad tato květena je chráněná památkovým úřadem proto, že nikdo si na ni nedovolí vztáhnout ruku, ani vzít kosi. Jsou však lidé, kteří si myslí, že bujnost zeleně u cesty skryje všechno. Proč by s od-
padem jezdil tam, kam patří, když mu tento neposečený porost přímo u cesty skýtá veli-
kou a bezednou popelnici. Po přejití popsané cesty přijdete k vykácenému lesu, kde se vám otevře pohled na hory v celé její velikosti a kráse s celým podhůřím. Člověk tiše sedí na pařeze a obdivuje se velikosti přírody. S jakýmsi klidem v duši se vrací zpět. A uvažuje. Na jedné straně si odnáší krásný dojem z velikého díla přírody a s odporem se dívá na dílo člověka.

Žijeme nyní ve znamení Krakonoše. Myslím, že bychom neměli každý udržovat v po-
řádku jenom svoji zahrádku, ale všichni se snažit o to, aby celé okolí našeho města bylo čisté jako Krakonošova zahrada..

Především by ovšem musely zmizet všechny zarostlé meze.

Olga Vondráčková.

Bílý pěšec.

Nebýt svéhlavých avantýr Boby Fischera, proběhl by patrně na odlehlém Islandu šachový "zápas století" mezi držitelem titulu mistra světa Borisem Spasským a vy-
zývatelem Boby Fischerem bez většího zájmu širší veřejnosti, jen jako "událost" pro
milovníky této královské hry. A tak se / nechtěně ? / Fischer postaral o dokonalou
reklamu tohoto utkání, že i tisk mu věnuje denně, v historii šachové hry nevídaně rozměr-
nou plochu sportovních stránek.

To všechno oživilo ve mně vzpomínky na časy více než před půlstoletím, kdy
ještě jako školák jsem byl tatínkem zasvěcován do tajů této krásné hry. On sám byl
horlivým a dovedným šachistou. Týden co týden poctivě rozluštil šachové koncovky
/ bílý táhne a dá třetím tahem mat /, které bývaly uveřejňovány v tehdejších Besedách
lidu a Světozoru. Rád si také sám přehrával celé partie tehdejších mistrů Capablancy
a Tartakovera a jiných, které způsobem šachové notace bývaly uveřejňovány v těch-
časopisech.

Mým partnerem, kromě tatínka, býval v těch dobách Julka Poloprudský a hlavně
Jirka Neťuků, nynější občan harrachovský, s nímž jsem u nás sehrál desítky partií se
střídavými úspěchy. Partie jsme si zapisovali od prvního tahu až do konce. Škoda, že zá-
pisník v němž byly zapsány, za ta léta zmizel.

S Jirkou jsme koncem první světové války uskutečnili kurs pro mladé šachisty.
Na správě školy jsme si vyprosili zapůjčení jedné školní učebny pro dva večery v tý-
du, a zahájili nábor pro získání adeptů této ušlechtilé hry. Trochu nám pomohlo zapůj-
čování tehdy vyšlé novely Arigo Boita "Černý běžec", v níž bylo velmi sugestivně
vyličeeno šachové utkání mezi černochem a bělochem s tragickým koncem. Jestli mě paměť
nemýlí, podařilo se nám získat asi 15 zájemců hlavně z okruhu bývalých spolužáků
a spolužaček.

A asi jsme si s Jirkou vedli dobře, protože už v poměrně krátkém čase mohli jsme uspořádat " šachový turnaj " účastníků tohoto kursu. Výsledek mi také už vypadl z paměti a záznamy ač pečlivě vedené nebyly už tak pečlivě stráženy a také vzaly za své. Možná, že by to byl dobrý typ pro činnost dnešních organizovaných mládežníků s možnostmi, o kterých se nám tehda ani nezdálo. Jistě lepší, než pořádání tancovaček s průběhy ne zcela bezuhonnými.

Nevím přesně, jak to u nás vypadá dnes s vyznavači šachu. Pokud je mi známo, je to přítel Karel Petrušků, který tuto důmyslnou hru pěstuje, ale nikoho jiného neznám. Za časů o nichž je tu řeč, bylo ve Vysokém mnoho šachistů, a co bylo zvláště potěšitelné, mezi továrními a domácími dělníky. Šachovou restaurací byla hlavně Nečáskova restaurace " V radnici ", kde se vždy večer sehnal protivník pro partii navzdory posměváčkům, že " dva hloupí strejci hloupě proculili noc ".

Naše stará šachovnice, na níž byly svedeny celé stovky nekrvavých bitev již dávno dosloužila. Vykládaná políčka jedno za druhým odpadávala a bitevní plocha se bortila, a tak byla jednoho dne odevzdaná ohni. Figurky však zůstaly zachovány. Ale jeden bílý pěšec přece jim chybí. Provází tatínka na jeho věčném odpočinku.

Prokop Hásek.

Jak jsme vás již informovali, bude od 14. do 21. října u nás opět Národní přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů. Přehlídka se zúčastní celkem 9 divadelních souborů. Z toho uvítáme jeden soubor z Polské lidové republiky - soubor " Lagewniki z okresu Dziorzonov. Představí se s divadelní hrou od H. CH. Andersena - Pohádky. Na letošní přehlídce se očekává mnohem více hostů, které budeme muset ubytovat. Obracíme se proto na všechny, kdo máte možnost někoho v soukromí ubytovat po dobu konání přehlídky, nahláste toto na Mě NV. Věříme, že se nám společně podaří tento obtížný úkol splnit.

Přípravný výbor přehlídky.

Pestrobarevné plakáty s Krakonošem hlásají do světa, že naše město bude opět dějištěm přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů. Máme z toho jistě všichni velkou radost, protože máme dosud v živé paměti úspěch loňského festivalu. Tato okolnost nás ale zavazuje také k tomu, abychom účastníkům festivalu připravili ty nejlepší podmínky. K tomu rozhodně velkou měrou přispěje i vzhled našeho města. Při vstupu do cizího prostředí bývá rozhodující první dojem a ten způsobí především vzhled, čistota a upravenost města. V tomto ohledu máme mnoho co zlepšovat. Na náměstí jsou to oprýskané omítky domů, chodníky jsou rovněž ve velmi špatném stavu, na parkovišti, které bude jistě stále plné, je nutno vápnem vyznačit parkovací boxy, lavičky volají po nátěru. Okolí divadelní budovy Krakonoš hyzdí farská stodola a na Zákostelí je nutno urychleně odstranit ohyzdnou mlékařskou boudu. Po dobu festivalu by Zákostelí mohlo sloužit za parkoviště. Stará váha na dobytčím trhu již dosloužila a chátrající bouda volá po zboření a mnoho dalších zákoutí je nutno řádně uklidit. Je tedy co zlepšovat a je nutno začít ihned. Je jistě v našich silách závady odstranit a věříme, že nejen odpovědní činitelé, ale i všichni občané učiní vše, aby vzhled našeho města byl co nejlepší.

Komise pro cestovní ruch.

Jak na hory ?

Chcete-li se pohodlně dostat na hory, použijte přímého autobusového spojení ČSAD. Autobus odjíždí každou sobotu a neděli od 11. června do 15. října ze Semil v 8,30 hod., do Vysokého přijíždí v 9,20 hod. a odjíždí v 9,21 hod. Na Krkonoš / Zlaté návrší / přijíždí v 10,55 hod. Odjezd ze Zlatého návrší je ve 14,05 a příjezd do Vysokého v 15,33 hod. Na zpáteční cestu lze použít i dalších pozdějších spojů buď přes Jilemnici

Od pražského čtenáře obdrželi jsme následující dopis:

Krajinské časopisy jako je "Větrník" stávají se po létech informačním zdrojem pro kulturní pracovníky, kteří nemajíce již jiných pramenů, musí spoléhat na serióznost a spolehlivost těchto informačních zdrojů. Je proto třeba, aby redakce těchto měsíčníků velmi bedlivě dbala o spolehlivost dodaných jim příspěvků, zvláště mají-li zpravodajský charakter. Jinak může dojít k tomu, že mylná zpráva / nedementovaná / stává se na příště pravdou a jako taková je dále publikována.

Taková situace nastala po otištění příspěvku "Snad vás bude zajímat....." od Jos. Ďoubalíka v min. čísle Větrníku, a proto se shora uvedeného důvodu prosím, aby v příštím čísle byla otištěna tato oprava:

"Eduard Kohout nehrál ve Vysokém v roce 1920 se společností V. Mlčkovského ve hře "Mluvící opice", neboť tato Fauchoisova hra měla premiéru na scéně ND v Praze s Eduardem Kohoutem v hlavní roli teprve 8. června 1925. Pisatel měl patrně na mysli Molnárova "Fauna", kterého Kohout s velkým úspěchem se společností V. Mlčkovského ve Vysokém hrál.

Růžena Nasková nehrála v roce 1922 se společností Zejfertovou / nikoli Sejfertovou / v Shawově hře "Pygmalion", nýbrž v Maughamově hře "Paní Dot", kterážto titulní role byla jednou z jejích populárních rolí na scéně ND v Praze. Bylo to také její jediné vystoupení na vysokém divadle.

A konečně J. Kaňkovský nebyl členem operetní společnosti J. Drobného, nýbrž činoherní společností V. Mlčkovského. Je dosud v paměti jeho vynikající výkon v Schönerrově dramatu "Ďáblíci", hře pro tři osoby, v níž roli pašeráka hrál spolu a man. Mlčkovskými.

Redakce.

Jubilant.

V Ústí nad Labem dožil se dne 19. srpna t.r. šedesáti let vysoký rodák JUDr. Vladimír R o n , z početné a kdysi populární rodiny Zákostelských Ronů. Přestože svá nejkrásnější léta mládí prožil v Lounech, zůstal celým svým srdcem věren rodnému kraji, který je jeho velikou láskou, k níž se stále vrací k radostným a důvěrným setkáním. Poslední dobou jsme postrádali jeho prázdninový pobyt u nás, a pevně věříme, že ho jako usměvného a vtipného kamaráda zase v jeho milovaném Vysokém pozdravíme. Mnoho zdraví do dalších let, milý Vládo!

P. H.

Sport.

Snad Vás bude zajímat

že bývalý vysoký závodník Českého Ski klubu Vysoké n. Jiz. Arnošt H a r t i g zhotovil a daroval pěkné tablo do lyžařského oddělení vysokého muzea. A. Hartig startoval několikrát úspěšně v zahraničí a zvítězil v Cortině d'Ampezzo ve skoku prostém. Na tablu je jediná zachovalá fotografie vysokého můstku u Vojákova mlýna z r. 1930.

Jos. Ďoubalík.

Drobné zprávy.

Ve Vlastivědném muzeu byla 6. srpna otevřena výstava obrazů, grafiky a skla akademického malíře profesora Miloslava Janků ze Semil. Úvodní slovo měl Antonín Langhamer, pracovník Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou. Zahájení se zúčastnilo

155 účastníků.

Naše loutková scéna o prázdninách nezahálí. "imperlata maj tunel", protože 1. srpna se předvedla ve hře "Začarováný les", 11. srpna nám pověděla "Tajemství starého kahanu" a 21. srpna si "zaproducovala" ve hře, která rozdávala radost už v době mládí dědečků - "Posvícení v Hudlicích". Jsme rádi, že se naši loutkáři obětuji i v době dovolených a hrají. Jen nám Kašpárku a Škerholo neusni!

5. srpna v poutní předvečer uspořádali členové oddílu kopané v Krakonoši poutní taneční zábavu a druhý den taneční dozvuky.

Potřebujete vhodný a krásný dárek? Darujte knihu! Okresní národní výbor v Semilech vydal letos krásnou dárkovou publikaci "Český Ráj a Podkrkonoší". Informativní text Jana Knoba CSc, ředitele Okresního muzea Českého Ráje v Turnově, jedinečné, převážně barevné fotografie Otakara Hrdličky a vzorná grafická úprava výtvarníka Ivana Krejzlíka, vám přiblíží a zdůvěrní tento překrásný kraj Čech. Vyzkou a jeho okolí je věnováno několik stran textu s barevnými snímky na Krkonoše, městským znakem v nejstarší pečeti a pod. Čtyřjazyčný text umožňuje darovat knihu zahraničním přátelům. Stojí 100.- Kčs. Objednáte-li si publikaci na Okresním kulturním středisku v Semilech, nebudete litovat. Krásna kniha daleko převyšuje její prodejní cenu. Knihu si můžete zakoupit i ve Vlastivědném muzeu ve Vysokém.

Jiřina Ďoubalíková.

Počasí.

Do sv. Adny bylo pěkný letní a teplý počasí, ale vod Adny začlo bejt vopraudu z rána chladno a už se zdálo, že se nic kalejšího nevkáže. Na vysockou pout bylo dost vobstojně a pak asi 10 dní v srpnu bylo překale. To bylo takovejch pár přepěkných dní, že až lidi nařikali, že to nevyderžaj v tom horku, ale to neměli poudat, protože poslední léta není tepla nihdá dost. A tak vod 17. srpna se zase vochádilo a to honně citelně. Jeden si zrouna myslí, že tý přírodě v hlavě přeskočilo. Nejdřiu hyc jak něhde na Saháre a hned diu se sněžiště nerozlejšvá! Jeden, aby na plauky zrouna voblik kožich!

Dyž bylo tak hezky, tak sem se zrouna courala na dovolený po vlastech českých a te v teplejších voblastech než je u nás, ale věřte, lidičky, dyž sem se vracela domů, tak mě popadla pejcha, že nejsme se žněma u nás na horách ani moc pozadu a na polištatech na našem ogrese sem viděla min stojatýho než něhde ve středních nebo jižních Čechách. A tak si myslím, že horáci sou přece jenkalí a pracovití lidi.

Vod toho vychlazení počasí zase jen tak culí - ani jasno, ani kór zatažený, každou chvíli déšť na oupadu a kde nic, tu nic.

Jiřina Ďoubalíková.

Jubileum.

Dne 26. srpna 1972 oslavili manželé Stanislav a Božena Čivrných zlatou svatbu. Jubilantům popřáli na Městském národním výboru členové Sboru pro občanské záležitosti. Oběma manželům blahopřejeme a přejeme do dalších společných let hodně zdraví a spokojenosti.

Narozeniny.

27. srpna oslavil pan Augustin F i a l a 92 let.

30. srpna oslavila paní Marie Štočková 75 let.

29. srpna oslavil pan Jaroslav Hásek 70 let.

Přejeme hodně zdraví!

Úmrtí.

8. srpna zemřela v Rokytnici paní Anna Škrabálková, rozená Fučíková z Vysokého ve věku 62 let.

15. srpna zemřel pan Emil Hořavka, bývalý pekař ve věku 76 let.

16. srpna zemřel v Jilemnici pan Ant. Škrabálek z Vysokého ve věku 88 let.

Čest jejich památce!

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisy nejsou-li vyžádány zpět, ukládají se do archivu zpravodaje. Celoroční předpl. poštou 25 Kčs. Odpovědná redaktorka M. Ďoubalíková. Větrník vychází jednou za měsíc. Řídí redakční rada. Příspěvky zasílejte nejpozději do 15. každého měsíce do Vlastivědného muzea. Cena 1.- Kčs.